

банкрутству, впровадження інноваційних проектів з мінімальним ризиком; на підприємствах агросектору фактично використовується лінійна модель організації облікового забезпечення резервів; постає завдання обґрунтування внутрішнього контролю/аудиту інноваційного варіанту реструктуризації.

Література.

1. Пантелєв В.П., Предко І.Ю. Економічні та облікові проблеми реструктуризації. Тези доповідей учасників XVII Всеукраїнської наукової конференції, присвяченої пам'яті д.е.н., професора, заслуженого діяча науки і техніки України Олексія Сергійовича Бородкіна, 22 березня 2019 р. Розвиток системи обліку, аналізу та аудиту в Україні: теорія, методологія, організація – Київ, Національна академія статистики, обліку та аудиту Держстату України, 2019. – С. 54-56.

2. Про інноваційну діяльність: Закон України від 16.10.2012 р. № 2-3. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15>.

3. Разъяснения относительно показателей формы государственного статистического наблюдения N ИНН (один раз в два года) «Обследование инновационной деятельности предприятия за период 2016-2018 годов» [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.profiwins.com.ua/ru/letters-and-orders/gks/14034-30st-18.html>.

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ОБЛІКУ ДЕБІТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНОСТІ

Пензева Ю.М., студентка,
Харківський національний технічний університет сільського
господарства імені Петра Василенка*

На нинішньому етапі економічного розвитку України питання «Дебіторська заборгованість при розрахунках із покупцями й замовниками», займає вагоме місце в оборотних

**Науковий керівник – Поливана Л.А., к.е.н., доцент*

активах. Існування дебіторської заборгованості у складі активів балансу свідчить про відволікання або навіть капіталізацію грошових коштів організації.

Дослідженнями економічної сутності дебіторської заборгованості присвячені роботи вітчизняних та зарубіжних вчених, зокрема, таких як М.Д. Білика, Д.В. Глінкіної, Р.М. Іванчука, Н.О. Матициної, О.Г. Лищенко, Д. Стоуна, К. Хітчинга та інших. Але серед науковців відсутня єдність поглядів, незважаючи на велику кількість публікацій.

На кожному етапі економічного та політичного розвитку в Україні та в світі трактування поняття «Дебіторська заборгованість» приймає форму дискусії.

Так, на думку Д. Стоуна та К. Хітчинга, дебіторська заборгованість це – вкладення в оборотні кошти, які заборговані підприємству та виникли у результаті господарських взаємовідносин з ним [1].

О.Г. Лищенко наголошує на тому, що дебіторська заборгованість – це фінансовий актив, який є контрактним правом отримувати грошові кошти або цінні папери від іншого підприємства [2].

Доволі лаконічне визначення дебіторської заборгованості дає і П(С)БО 10 «Дебіторська заборгованість», відповідно до якого дебіторська заборгованість – це сума заборгованості дебіторів підприємству на певну дату [3].

Одним з головних запитанням обліку дебіторської заборгованості є її оцінка. Методи оцінки мусять забезпечувати дотримання одного із найважливіших принципів фінансової звітності - це обачності, відповідно до якого сума оцінки активів і доходів організації не повинна бути завищена.

Існує багато наукових підходів щодо оцінки поточної дебіторської заборгованості. Один з них це – поділ оцінки на монетарну та немонетарну, наголошує В.В. Скоробогатова. Монетарна дебіторська заборгованість виражена фіксованою сумою грошових коштів, а немонетарна – в формі бартерної операції, попередньої оплати одержаної від покупця[4].

Як показує практика, підприємства застосовують різні підходи щодо оцінки дебіторської заборгованості. У момент її визнання оцінюється за первісною вартістю, якщо ж на неї

нараховуються відсотки – за теперішньою. Поточна дебіторська заборгованість у момент її визнання оцінюється за первісною вартістю одночасно з визнанням доходу від реалізації продукції, товарів, робіт і послуг, а на дату складання балансу – за чистою вартістю реалізації.

Так, наприклад, умовою достовірної оцінки дебіторської заборгованості на ДП «ДГ «Кутузівка» НААН» є договір у якому конкретно визначена ціна за одиницю відвантаженої продукції, а також відвантажувальні документи, що підтверджують факт отримання покупцем певної кількості продукції за договірною ціною на зафіксовану суму.

У цілому, треба відмітити, що своєчасність та правильність відображення інформації про дебіторську заборгованість на рахунках і в регістрах бухгалтерського обліку є запорукою точної оцінки фінансового стану підприємства.

Як у вітчизняній, так і в міжнародній практиці, дебіторська заборгованість залежно від імовірності погашення поділяється на сумнівну й безнадійну; а за термінами погашення – на довгострокову і поточну. На ДП «ДГ «Кутузівка» НААН», у зв'язку з несвоєчасною оплатою покупцями (замовниками) відвантаженої продукції, виконаних робіт, наданих послуг виникають сумнівні борги, для покриття яких підприємство створює резерв сумнівних боргів.

Для виявлення дебіторської заборгованості на початковій стадії, підприємству важливо правильно організувати облік та аналіз дебіторської заборгованості, тобто:

- здійснювати попередню роботу з потенційними клієнтами, за для розуміння стану їх платоспроможності;
- регулювати термін розрахунку та величину платежів на етапі укладання договорів;
- розробити графік погашення дебіторської заборгованості;
- проводити акти звірки з контрагентами.

Отже, аналіз різних наукових джерел виявив, що організації не повинні допускати надмірного зростання дебіторської заборгованості тому, що ефективне управління дебіторською заборгованістю відноситься до необхідних умов успішної діяльності підприємства, оскільки воно створює передумови для швидкого зростання бізнесу і збільшення фінансових можливостей підприємства.

Література.

1. Стоун Д. Бухгалтерский учет и финансовый анализ / Стоун Д., Хитчинг К.; пер. с англ. Ю.А. Огибин, Г.А. Огибив. – М.: Сирин, 1998. – 302 с.
2. Лищенко О.Г. Аналіз дебіторської заборгованості в системі управління підприємством / О.Г. Лищенко, Г.М. Бескота // Держава і регіони. – 2009. – №1. – С. 114-117.
3. Про затвердження Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 10 «Дебіторська заборгованість» Наказ Міністерства фінансів України від 08.10.1999р. №237 / Мінфін України [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/z0725-99>
4. Скоробогатова В.В. Методика бухгалтерського обліку дебіторської заборгованості як складової змішаних активів / В.В. Скоробогатова // Сталій розвиток економіки. – 2012. – № 7 [17]. – С. 270-276.

ОРГАНІЗАЦІЇ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ МАТЕРІАЛЬНИХ ЦІННОСТЕЙ В СИСТЕМІ МЕНЕДЖМЕНТУ ТА КОНТРОЛЮ

Пилипенко К.А., д.е.н., доцент,

Криворучко Л.В., студент,

Полтавська державна аграрна академія

Для успішного здійснення виробничого процесу, як головної ланки діяльності господарського суб'єкту, необхідна наявність та раціональне використання виробничих запасів. Велика кількість виробничих запасів, зокрема специфічної їх групи – запасів сільськогосподарського призначення - використовується в даній галузі народного господарства, тому сільськогосподарська продукція відрізняється високою матеріалоемністю. Важливим резервом в напрямі покращення діяльності підприємств даної галузі є підвищення ефективності використання та посилення господарського контролю за збереженням виробничих запасів [1].

Метою внутрішньогосподарського контролю та ревізії запасів є підтвердження реальності і достовірності вартості запасів у фінансовій звітності і підтвердження відповідності операцій з ними чинному законодавству [2, с.14].